

Практична робота №5.2. Дерново-підзолисті ґрунти

Виконала:
Студентка Групи ГЦ-12
Рожнова С.В.
Перевірив:
Ст.викладач
Прасул Ю.І.

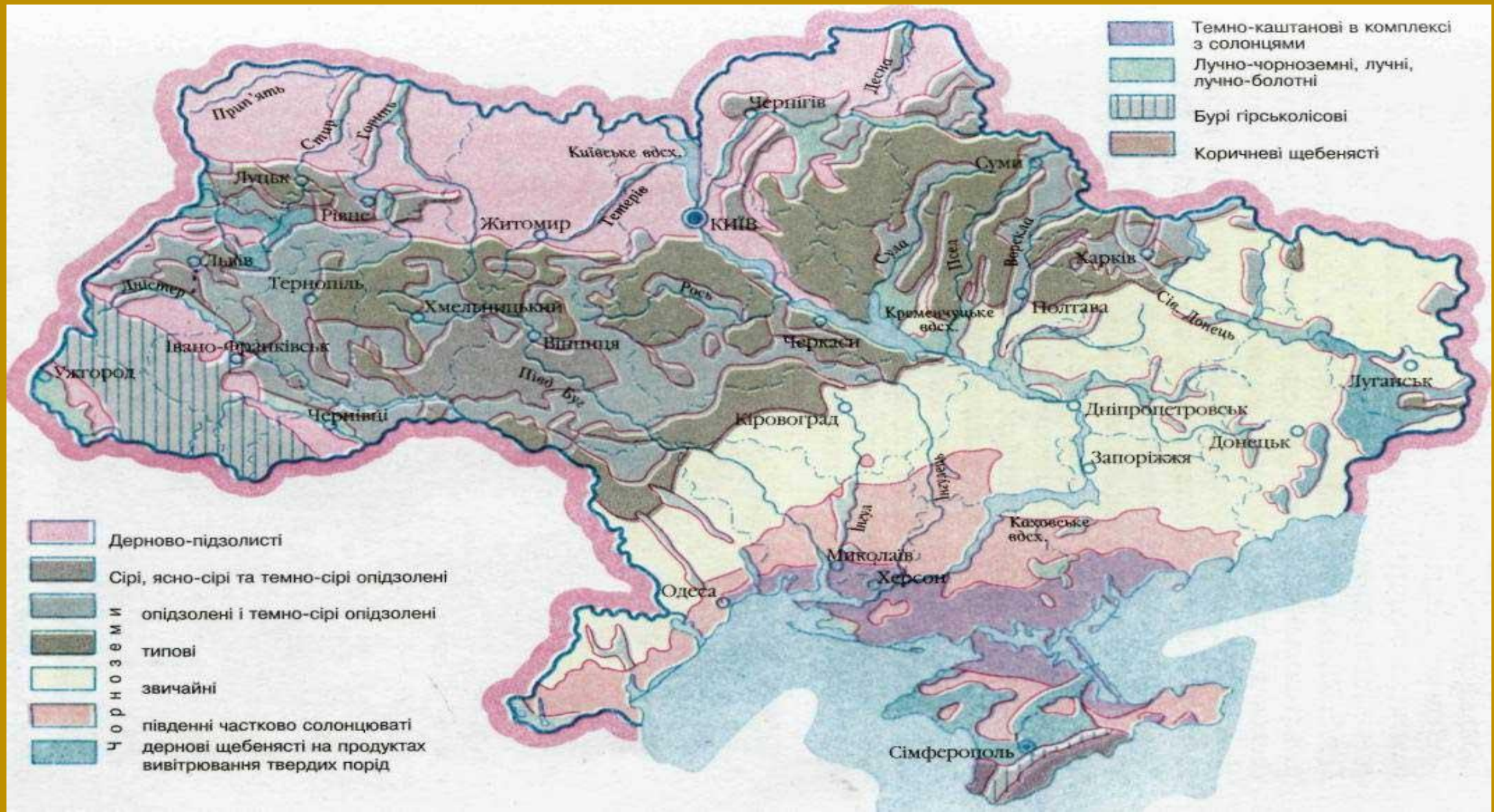
Дерново-підзолисті ґрунти

Ліси в тайговій області - знаходиться південніше зони тундри. Область займає досить велику територію Канаді (центральної і східній частині), США (північному сході), середній та східній Європі, Японії, Далекому Сході Європи.

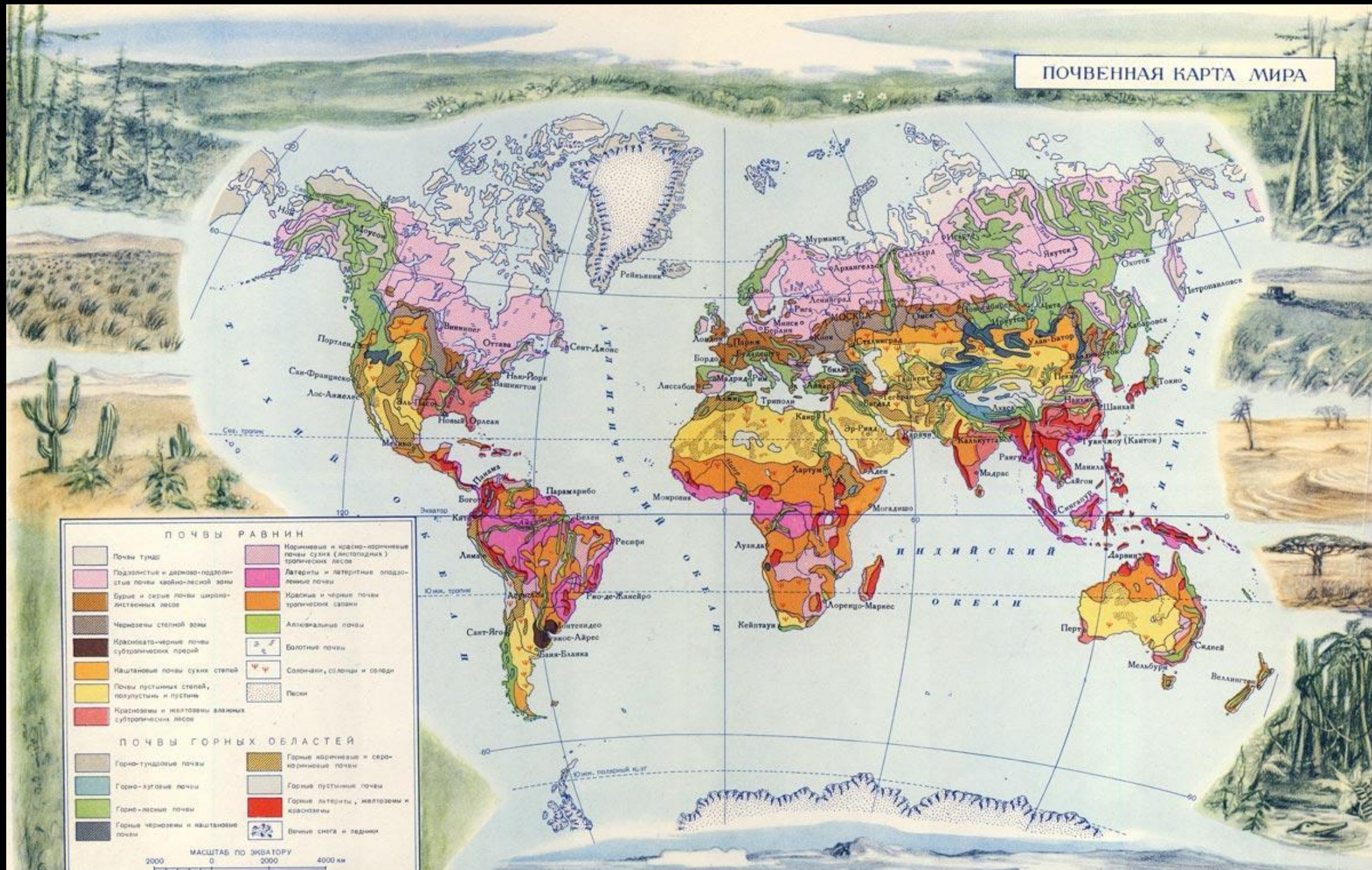
Поширені на півночі України, на Поліссі. Також інколи зустрічаються на борових терасах і прируслових валах рік і у Карпатах.

Ці ґрунти сформувались в умовах помірного теплого клімату на супісках, близько до підземних вод. Дерново-підзолисті ґрунти сформувались під мішаними лісами.

Дерново-Підзолисті ґрунти в Україні

ПОЧВЕННАЯ КАРТА МИРА

Утворення дерново-підзолистих ґрунтів

ОБРАЗОВАНИЕ ПОДЗОЛИСТОЙ ПОЧВЫ

На каменистой
поверхности
первыми
поселяются
лишайники
и мхи

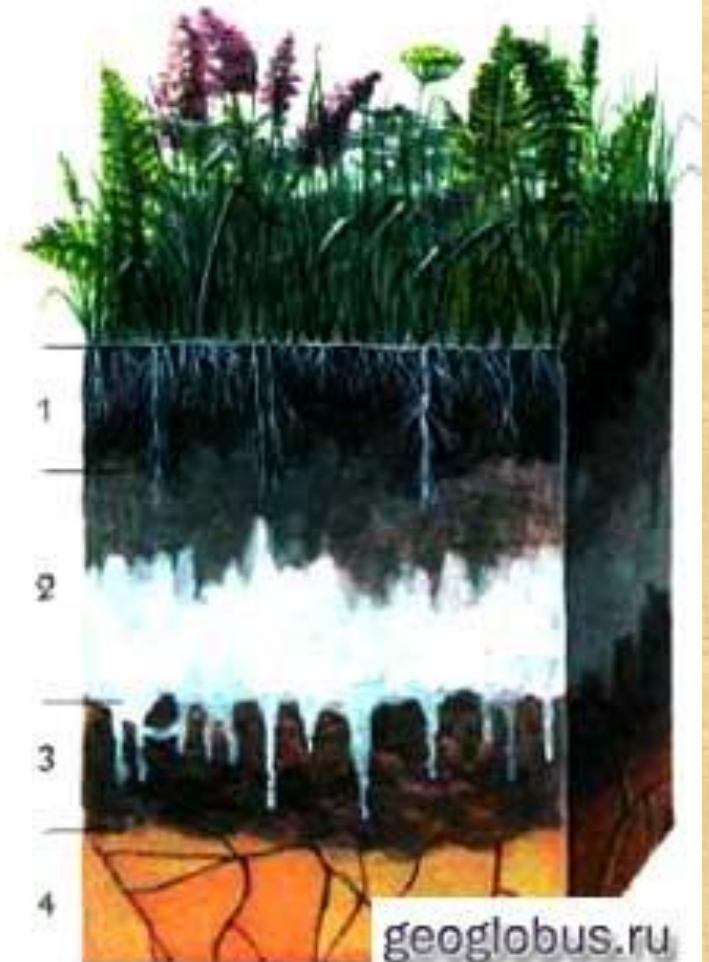
Маломощный
слой почвы

Почвенные горизонты

1. Гумус
2. Горизонт вымывания
3. Горизонт вмывания
4. Почвообразующая порода

Сформировавшаяся подзолистая почва

geoglobus.ru

Дерново-підзолисті утворилися на водно-льодовикових, льодовикових та глинистих річкових, піщаних та супіщаних відкладах під мішаними дубово-сосновими лісами і поширені на річкових терасах, моренних і піщаних рівнинах.

Ділянки дерново-підзолистих ґрунтів, що знаходяться в Європі, формуються на підставах наступних видів:

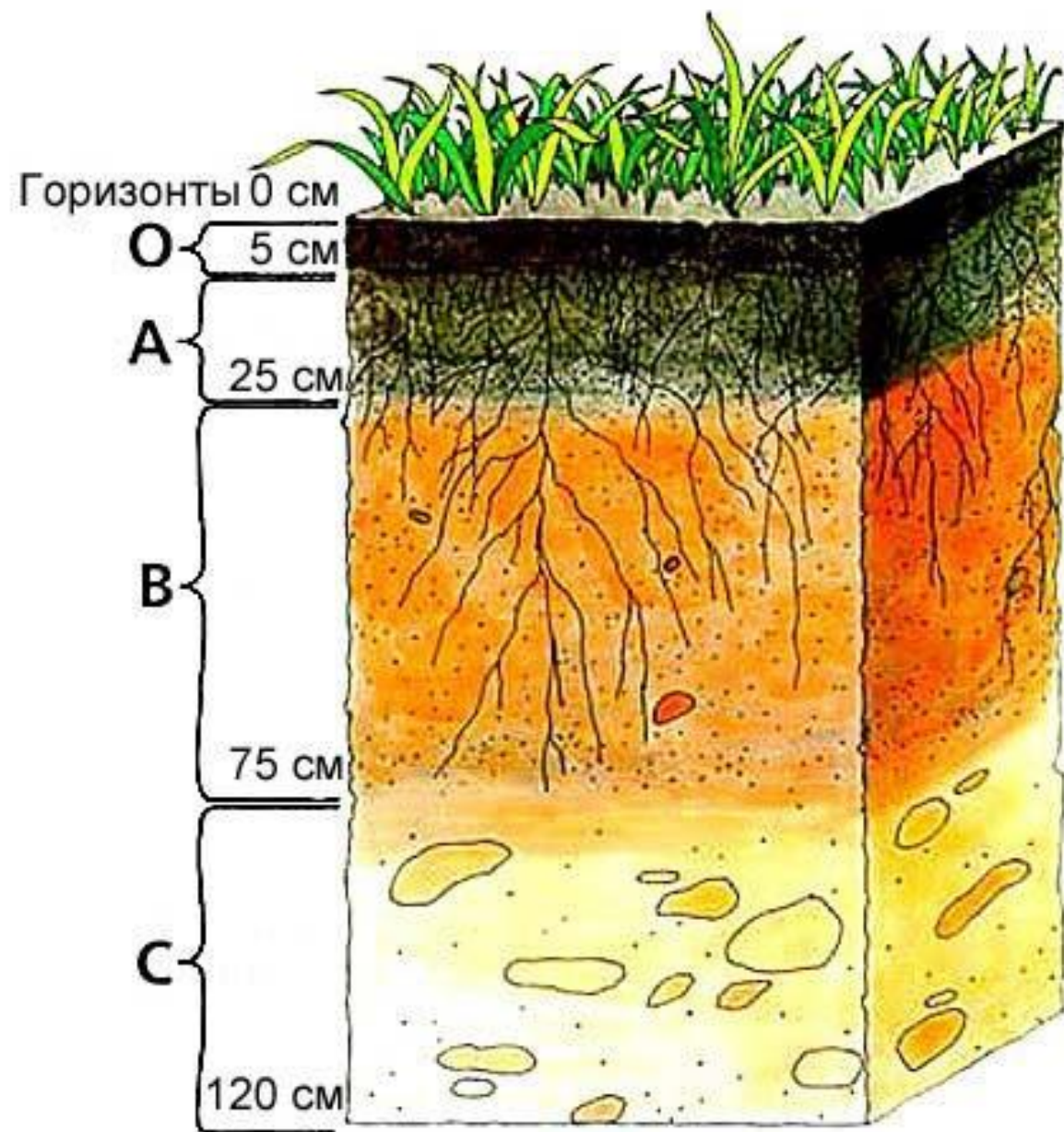
- Стародавні алювіальні супесчанікі і пісковики;
- Покривні глинисті і суглинні структури, а також карбонатні середні і легкі суглинисті відкладення;
- Моренні карбонатні і бескарбонатну відкладення;
- Водно-льодовикові супесчанікі і пісковики;
- Стрічкові глинисті структури;
- Супіщані і піщані освіти з підстилкою з глини або суглинку;
- Делювіальні або елювіальні корінні породи;
- Сучасні алювіальні відкладення, розташовані в річкових заплавах.

Сформувались в умовах помірного теплого клімату на супісках, близько до підземних вод. Підзолоутворення здійснюється під пологом зімкненого хвойного та змішаного лісів. На даній території відбувається практично повне поглинання сонячних променів кронами дерев. В результаті в тіні розсіяне світло дуже слабкий. Недолік в ньому відчувають навіть тіньовитривалі рослини дерново-підзолистого ґрунту лісу. У зв'язку з цим, такий місцевості властиво практично повна відсутність трав, і поверхня землі покривається лише підстилкою з листяної хвої і деревних залишків. У цих умовах і починають формуватися дерново-підзолисті ґрунти.

Материнська порода

Це самий нижній горизонт. Материнська порода являє собою вихідний матеріал для формування розглянутого типу ґрунту. Зазвичай горизонт 3 ґрунтоутворювального процесу торкнуться слабо. У зв'язку з цим, він досить легко відділяється від інших шарів, що залягають вище.

А₀ - лесная подстилка

А₁ - дерновый горизонт

В - иллювиальный горизонт

С - материнская порода

Клімат – бореальний, суббореальний, у більшості випадків – гумідний різного ступеня континентальності.

Формуються в умовах надмірного зволоження. Найсприятливіші умови для їх розвитку складаються в лісостепу, північному степу, преріях, заливних луках, де ще меншої інтенсивності досягає їх розвиток в південній частині тайгово-лісової зони, в південному степу, саванах.

На території ґрунту переважають ліси(близько 30%). Основними лісоутворюючими породами є сосна 54%, дуб 21%. Болотна рослинність - переважають низинні болота, лісові, трав'яні і трав'яно-мохові болота. До 10% зони займають луки. Серед луків великі площі займають метеринові луки (луки вторинного походження) .

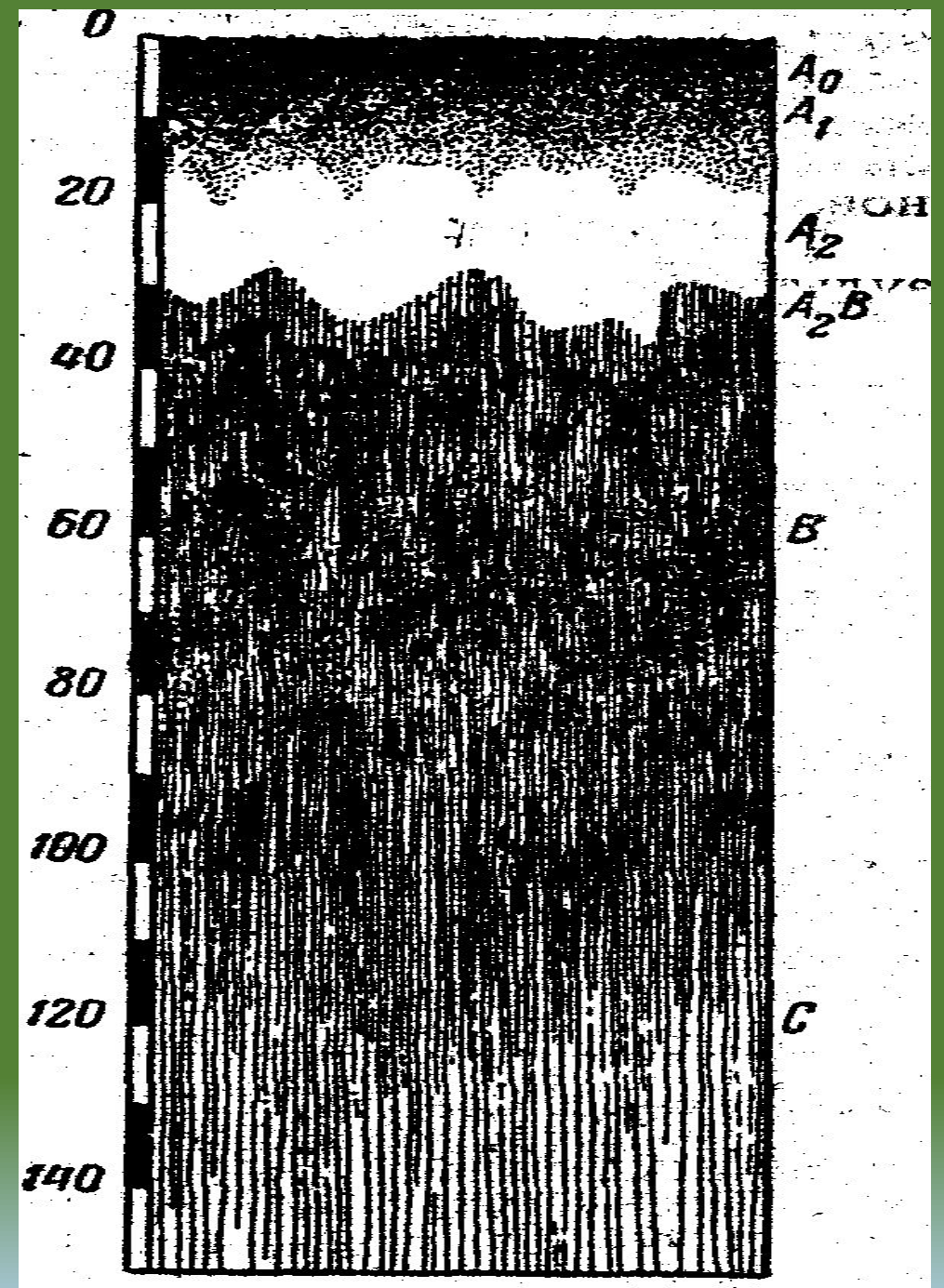
Трав'янистий рівень зони підзолистих ґрунтів складається з болотних, лучно-болотистих і лугових рослинних видів. На лісових європейських луках ростуть злакові і дрібні трави. Такі ділянки можуть сусідити з пустками, поверхня яких покрита низькорослими чагарниками і мохом. Західносибірські луки утворені високотрав'ям і злаками. На луках Далекого Сходу ростуть головним чином вейник і арундінелла, розбавлені різнотрав'ям.

Для підзолистих ґрунтів типовою є деревна, лісова, трав'яниста, болотна і лугова рослинність. Лісова рослинність (домінуюча) представлена тайговими лісами наступних видів:

- Змішані хвойно-широколистяні (сосна, ялина, клен, дуб і липа);
- Хвойні ялинові (переважно ялина);
- Ялинові з включеннями сибірських деревних порід (ялина, ялиця, кедр і модрина);
- Хвойні західносибірські (ялина, ялиця і кедр);
- Хвойні восточносибирские (з переважанням модрини);
- Хвойні Охотського (з переважанням ялини);
- Змішані уссурійські (ялиця, кедр, береза, коркове дерево, липа і актинідія);
- Хвойні гірські (ялиця, модрина, сосна і кедр).

Найбільш типові такі види тварин, як лось, косуля, свиня дика, олень благородний, білка, куниця лісова, борсук, соня лісова, трапляються бурий ведмідь, рись, заєць-біляк. У лісах, на луках і болотах водяться полівка лісова, лісова і польова миші, бурозубки звичайна і мала, кутора, кріт. Досить багато є лисиць і вовків, з птахів – тетерев, рябчик, глухар, дятел чорний, шпак, синиця, дика качка, кулик, деркач, журавель сірий, дикий голуб. З плазунів поширені гадюка звичайна, вуж звичайний, ящірка прудка, болотяна черепаха. Із земноводних – тритони, ропухи, жаби та ін. З комах – сосновий і непарний шовкопряди, короїд, хрущ, гедзь. Останніх багато на заболочених місцевостях.

Дерново-підзолисті ґрунти під природною рослинністю мають на поверхні дернину (Ад), чи лісову підстилку (Ао) потужністю 3—см. Під нею залягає гумусо-акумулятивний (дерновий) горизонт А1 потужністю більш 5 см, що іноді досягає 15—см. Цей горизонт має ясно-сірий і рідше темно-сірий колір. Нижче дернового горизонту йде підзолистий горизонт (А2), який змінюється перехідним (А2В) і ілювіальним (В) горизонтом. Останній поступово переходить у породу (С) (мал. 1). В орних дерново-підзолистих ґрунтах під орним горизонтом (Ар) лежить підзолистий (А2), чи перехідний (А2В), чи безпосередньо ілювіальний горизонт (В).

Щодо генезису дерново-підзолистих ґрунтів, то найбільш розповсюджена теорія полягає в твердженні, що дерново-підзолисті ґрунти утворились під дією підзолистого та дернового процесів. Ця дія може бути як сумісною, так і почерговою при зміні типу рослинності; Будова цілинного дерново-підзолистого ґрунту така:

Нл – лісова підстилка потужністю 3-5 см;

Не – гумусово-елювіюваний, світло-сірий або білястий, потужністю 5-30см, дрібногрудкуватий з горизонтальною подільністю;

Е – підзолистий, у вигляді плям або суцільний, потужністю до 30 см, білястий або зовсім білий, плитчастий, пластинчастий або лускуватий, часто зустрічаються конкреції $R(OH)_3$ із домішками гумусу й глинистих часток;

І – ілювіальний, темно-бурий (у легких – червонувато-бурий), щільний, грудкувато-призматичний або горіхуватий, потужністю 20-120см, затікання органо-мінеральних колоїдів;

Р – материнська порода.

Дерново-підзолисті ґрунти теплої фації характеризуються могутнім профілем (200—см), кислою реакцією, палевим відтінком підзолистого горизонту. Ареал цих ґрунтів має самий довгий без морозний період і найбільшу суму активних температур у порівнянні з іншими районами тайгово-лісової зони.

У дерново-підзолистих ґрунтах помірної фракції профіль досягає 150—см. Найбільш кисла реакція спостерігається в горизонті В (рНКСІ 3—,5). По тепловому балансу вони трохи поступаються дерново-палево-підзолистим ґрунтам. Це основний фонд орних земель зони.

Профіль дерново-підзолистих ґрунтів холодної фації дорівнює 100—см. Верхні горизонти мають кислу реакцію. (рНКСІ 3,5—-5), часто в профілі відзначається другий гумусовий горизонт.

-2

-3

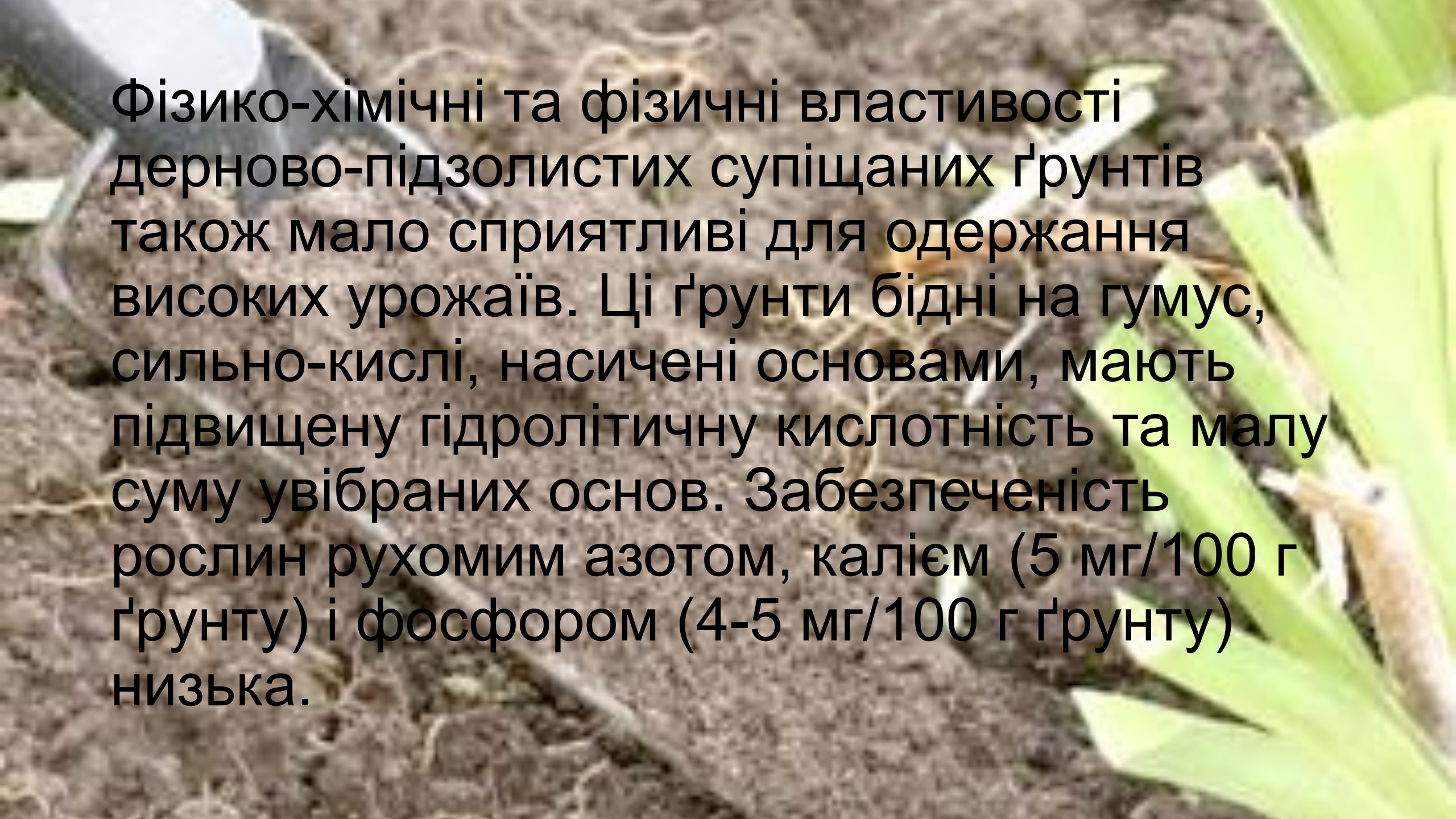
дерново-підзолисті ґрунти – найпоширеніші розорані в тайгово-лісовій зоні. Але вони мають низьку родючість і тому потребують окультурення. Воно включає вапнування та удобрення. Особливо проблематичне внесення фосфорних добрив, бо фосфор активно рет-роградується (зв'язується в нерухомі форми). Рекомендується використовувати фосфоритну муку, практикувати місцеве внесення фосфорних добрив. У легких ґрунтах необхідно застосовувати також калійні й органічні добрива, дуже ефективні сидерати, посів багаторічних

Використовують їх для
вирощування
маловимогливих культур у
сидеральних сівозмінах, а
саме: жита, гречки, картоплі,
люпину. Ці ґрунти
непридатні під сади.

Підзолисті ґрунти підходять для обробітку більшості сільськогосподарських культур. Однак більша частина таких ґрунтів потребує регулярного додаванні добрив (мінеральних і органічних), а також у проведенні вапнування.

The background of the slide is a close-up photograph of dark brown soil. Several thin, light-colored roots are visible extending across the frame. On the right side, there are some green, blade-like leaves of a plant, possibly an iris, which are slightly out of focus. The text is overlaid on this image in a large, black, sans-serif font.

Фізико-хімічні та фізичні властивості дерново-підзолистих супіщаних ґрунтів також мало сприятливі для одержання високих урожаїв. Ці ґрунти бідні на гумус, сильно-кислі, насичені основами, мають підвищену гідролітичну кислотність та малу суму увібраних основ. Забезпеченість рослин рухомим азотом, калієм (5 мг/100 г ґрунту) і фосфором (4-5 мг/100 г ґрунту) низька.